

ת"פ 12114/10/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 12114-10-18 מדינת ישראל נ' פלוני 6 ספטמבר 2022
לפני כבוד השופט איליה אורן

מדינת ישראל	המאשימה
נגד	
פלוני	הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום והשתלשלות ההליכים

1. נגד הנאשם הוגש ביום 7.10.2018 כתוב אישום (המקורו) שஇיחס לושה אישומים בגין עבירות כלפי אשתו לשעבר הגב' נ.ע (להלן: "המתלוננת"). הנאשם כפר במיוחס לו, ובמועדים 15.11.2021, 13.2.2022, 8.12.2021 ו- 27.6.2022 נשמעה פרשת התביעה. לאחר שמייעת טענות ההגנה ובמהלך העזרות בית המשפט הגישה המאשימה, בהסכמה ההגנה, כתוב אישום מתוקן ממנו נמחקו האישום הראשון והשלישי, ולפיכך נותר אישום ייחד בו הנאשם. ביום 21.7.2022 נשמעה פרשת ההגנה והצדדים סיכמו טענותיהם בעלפה.

כתב האישום המתוקן

2. מעובדות כתוב האישום המתוקן עולה במתכית כי ביום 3.7.2018 בשעות הערב הגיע המתלוננת, אשת הנאשם דאז, יחד עם הבנות ע.ע וס.ע (להלן בהתאם: "ע", "ס" ויחד "הבנות") לבitem בכפר קאסם, שם שהה הנאשם שגדף אותן וצעק עליהן לעזוב את הבית.

3. במהלך חודש הרמדאן בשנת 2018, במועד שאינו ידוע למאשימה, תקף הנאשם את המתלוננת בbiteם בכך שהטיח את ראהה בקיר בחדר השינה והוא נפלה ארצתה. המתלוננת ברחה לסלון והנאשם הלה בעקבותיה, אחץ בה ומישר אותה מחוץ לבית כשהיא לבוש מינימאלי ולא כסוי ראש. במשעים אלו הנאשם בתקיפה סטם לפני בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

תמצית טיעוני הצדדים

- .4. ב"כ המאשימה עוה"ד אורית מנצ'יקובסקי, טענה כי הנסיבות עמדה בネット הרأיה והוכיחה את עובדות כתוב האישום המתוקן, ולפיכך עטרה להרשע את הנאשם במילויים בו. נטען שיש ליתן אמון במתלוננת, על אף קשיי השפה שלו במהלך עדותה והגמ שמנחקו בהסכמה אישומים 1 ו-3 מכתב האישום, שכן הדבר לא נבע מחוסר מהימנותה, אלא היפך, משומ שהתקשה ביושרה שהארועים לא התרחשו כמפורט בכתב האישום.
- .5. עוד ציינה ב"כ המאשימה כי במהלך עדות המתלוננת עלו אירועים נוספים בגיןם לא הנאשם הנואשם לנוכח העובדה שלא ניתן לו אפשרות סבירה להציגו. ובנוגעairaו מושא כתב האישום המתוקן, נטען כי אף שמדובר בעדות כבושא יש ליתן לה משקל מלא להיות שהמתלוננת סיפקה הסבר מניח את הדעת מדוע לא התלוננה בזמן, ובקשר זה הפניה לתמיכה בטענה לע"פ 9882/17 פלוני נ' מדינת ישראל (16.4.2019).
- .6. ב"כ הנאשם עוה"ד מيري כהן, טענה שאון לחת אמון במתלוננת הייתה שהגישה את התלונה מלחמת כעסה הרב על הנאשם, ובמטרה שיהא בכר לסייע לה בהליך הגירושים, ובפרט בשים לב לאמירויות המתלוננת בחקירותה במשטרת שרצתה שהמשטרה תוציא את הנאשם מהבית.
- .7. עוד טענה ב"כ הנאשם שלא ניתן לבסס על עדות המתלוננת למצאי עובדה, משומ שעדותה כבושא, לא הייתה סדרה אלא מבולבלת ומלאת סטיריות מהותיות,عليיהן עדשה בפирוט. בהקשר זה נטען כי אין לייחס את הסתייחסות בעדיות המתלוננת לקשיי שפה אלא לחוסר מהימנותה, וזאת לנוכח עדות החוקרים שלא הבחינו בקשיי שפה.
- .8. ב"כ הנאשם הפניה לכך שהעודה עי, בתו של הנאשם, הוכזה על ידי הנסיבות כ"עדת עוינית" וביקשה להעדיף את עדותה בבית המשפט, לעומת הודעותיה במשטרת. נטען כי מתוך עדותה נלמד שדבריה של עי במשטרת נאמרו לבקשת אמה, והتلונה הוגשה בשכנוע אחיה של המתלוננת ובמטרה ל"חנוך" את הנאשם.
- .9. בנוגע לעדיות הנאשם נטען כי היא הייתה עקבית ומהימנה, גם אם תפיסותיו כלפי המתלוננת מעוררות אי-נוחות, ולכן יש לחת בו אמון מלא. עוד נטען כי הגרסה לפיה הוא יצא מבית החולים והכא את המתלוננת ברמדאן בעת שהיא מאושפז בבית החולים לאחר ניתוח לב פתוח אינה סבירה.
- .10. לחופין טענה ב"כ הנאשם, כי ככל שבית המשפט יקבע שה הנאשם דחף את המתלוננת על בסיס עדות עי בבית המשפט, הרי שיש לזכותו מלחמת קיומו של סייג "זוטי דברים", והפניה לתמיכה בטענה לע"פ (מרכז-lod) 14-02-30256 אברהם נ' מדינת ישראל (23.9.2014).

קבעת מצאי עובדה

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

11. מטעם המאשימה העידו המתлонנת, כעده המרכזית, וכן העידו בנותיה הבגירות של הנאשם והמתلونנת, ס' וע'. לאחר שע' חזרה בה מהודעותיה, היא הוכרזה "עדת עונית" והיות שנותרה בעונותה לאחר חקירתה הנגדית, הוגשו CRAINT מטעם המאשימה, הודעתה מיום 4.7.2018 (ת/2) ומיום 12.7.2018 (ת/3). כן הוגשה הודעתה הנואם מיום 6.7.2018 (ת/1), והעידו חוקרי המשטרה על נסיבות גביהת ההודעות של המתлонנת וע'.

12. מטעם הגנה העיד הנואם, והוגשו מטעמו מזכיר מאת רס"מ רן גיאו (ג/1); הודעות המתлонנת, לשם הוכחת סתרות בלבד, מיום 3.7.2018 (ג/2) ומיום 12.7.2018 (ג/3); הסכם מכיר ביתו של הנאשם לאחיו מיום 1.7.2015 (ג/4), וככתב ערובה עליו חתום הנואם בעת שחררו בתנאים, לאחר חקירתו באזירה ביום 6.7.2018 (ג/5).

13. בתמצית יאמר כי האירועים המפורטים בכתב האישום המקורי כולם משנת 2018. בני הזוג לשעבר היו נשואים במשך 26 שנים, להם 5 ילדים מושתפים, התגרשו בתחילת שנת 2021, והנאם נשא אישה אחרת. למרבה הצער, נכון לתקופה בה נשמע המשפט, היה נתק בין הבנות לבין הנאשם והמתлонנת, כאשר ס' צידדה באמה (והייתה בנתק מאביה), ואילו הקשר בין ע' ואמה נתק סמור לפני עדותה, והוא צידדה באביה לאחר שחרורה לקשר עמו, חודשים ספורים לפני עדותה.

14. המתлонנת העידה בבית המשפט תוך סערת רגשות, כשהלא פעם הטיחה טענות קשות וכי נגאי בנסיבות כלפי הנאשם. מצד עצה של המתлонנת על הנאשם, היא שללה טענת המאשימה כי הנאשם דחף אותה בלילה התלונה (כפי שפורט באישום הראשון בכתב האישום המקורי), גם לאחר שזכרונה רוען ביחס לדבריה המפלילים בהודעתה הראשונה במשטרת. ובנושא לאישום השלישי (בכתב האישום המקורי), הבירה המתлонנת כי המקירה שלטענתה השליך הנאשם מאפרה לעברה ופגעה בראשה ופצעה אותה (airou בטעו נגרמה לה צלקת במצח אותה הראתה מיזמתה במהלך הדיון) התרחש לפני 9 שנים, ולא בשנת 2018 כמפורט בכתב האישום.

15. משכך, עוד טרם נשמעה פרשת הגנה, ובהמשך לטענות הגנה כי "אין להסביר לאשמה" ביחס לאישומים אלו, נמחקו האישומים הראשון והשלישי מכתב האישום, והוגש כתב אישום מתוקן המכול את "AIROU הרמדאן" בלבד, בהסכמה הצדדים.

16. הנאשם כפר במיחס לו, והשמע בעדותו דברי ביקורת קשים כלפי המתлонנת, בין היתר על כך שהוא לא עמדה בחובותיה, בעוד שהוא מנגד טיפול בה לאורך שנים, דאג לבריאותה, לפרנסת הבית ולכל מחסורה. הкусם ההדתי של המתлонנת והנאם בלטו לאורך המשפט, כשבתווח ניצבו הבנות.

17. אקדמי ואומר, כי לאחר ששמעתי את העדויות והתרשם מהן, ולאחר שנתי דעת לי לטענות הצדדים, מצאתי לקבוע ממצאי עובדה על סמך עדות המתлонנת ובנותיה. ואומנם, הצדק עם ב"כ הנאשם שבעדות המתлонנת נפלו סתרות וקשיים חמ唧ים בבדיקה זהירה. ואולם, הגיעו למסקנה כי המתlonנת מהימנה, וכי היא מסורה

עדותה אמת, בהתאם לזכרונה. לצד זאת, התרשמתי מבלבול מסוים של המתלוונת ביחס לפרטים שונים שמסרה בעדותה, ובהחלטת יתכן שהדבר נבע מחילוף הזמן מאז האירועים ועד למועד עדותה, כמו גם בשל מצבה הרגשי הנsofar בבית המשפט, וקרוב לוודאי שגם בעת הגשת התלונה הראשונה.

18. אלא מי? גרסת המתלוונת לא עומדת לבדה. עדויות בנותיה של המתלוונת, חזקן דבריה בהיותן ראיות מאਮטות חשובות. יתרה מכך, עדותה של ע' בבית המשפט, בפני עצמה, בה היא הפלילה את הנאשם בתקיפת המתלוונת בדחיפתה והפלטה לרצפה - עדות אומה בקשה ההגנה להעדייף על פני אמרותיה במשטרה - די בה להרשעת הנאשם בעבירות תקיפה סתם כלפי בת זוג, כמייחס לו, אף אם באופן חלקי.

לפיכך, גם שמכتب האישום המתוקן נמחייב האישומים הראשון והשלישי, בשל החשיבות בהבנת עדות המתלוונת וההתרשםות ממנה, כמו גם מכלול האירועים, אתן דעתך לגרסאות ביחס לכל האישומים שבכתב האישום המקורי, ואנתח בפירוט את מסקנותי לעניין הממצאים העובdatיים.

פרשת התביעה

ע"ת 1 נ.ע - המתלוונת

19. המתלוונת מסרה עדותה ביום 15.11.2021 אז נשמעה עיקר עדותה הראשית, ללא נוכחות מתורגמן לשפה הערבית. משעלת הצורך בתרגום, המשך עדותה נדחה ליום 8.12.2021.

20. בעדותה סיפרה המתלוונת כי היא גרה כוים בקומת העליונה בבית והנואם בקומת התחתונה (נכון לאותה עת, הערה של' א.א.), אך אין מעבר בין הקומות מבפנים אלא רק מבחווץ, ושללה שהבית שייך לאחיו של הנאשם, אלא עמדה על כר שזהו ביתה.

21. בנוגע לאישום הראשון (בכתב אישום המקורי) אמרה המתלוונת שהיא הגישה תלונה במשטרה בחצאת يوم 3.7.2018 (להלן: "ליל התלונה") לאחר שהנאם גירש אותה ואת הבנות שלה מביתם, בעקבות יוכח בינו לבין זרק אותן מהבית כשהן יכחות: "**הוא אמר לי אני לא רוצה אותו את והבנות שלו. יצאתי מהבית והוא אמר לי וכי אני לא רוצה אותו**" (עמ' 17 ש' 28-27, עמ' 20 ש' 13-18, עמ' 24, ש' 13-14, 18-16). אז רצה/neה הנואם לדוחף אותה אך אחיו ח' שהיה איתו אח' את היד ומגע זאת ממנו. בהמשך סיפרה שהנאם אח' אגרטל בידו ורצה/zoruk אותו עליה אך אחיו תפס אותו והוא לא זרק את האגרטל (עמ' 22, ש' 14-13 ובעמ' 25, ש' 21, עמ' 30).

22. לאחר שרוען זיכרונה של המתלוונת בדבריה בהודעתה במשטרה לפיהם באותו מקרה דחף אותה הנואם, שללה זאת המתלוונת, הדגישה שהוא דחף אותה באירוע אחר "**במקרה של המוסך, כשהייתי בלבגדים הוא זرك אותו החוצה ליד גברים**" (עמ' 30, ש' 14-15) (כלומר באירוע הרמדאן, הערה של', א.א.).

23. לשאלות ב"כ הנאשם אישרה המתלוננת שהוא קוראת עברית וחטמה על הودעתה במשטרה, אך אמרה שלא קראה את הודעה מכיוון שהשוטר לא אמר לה לעשות כן.

24. בחקירה הנגידית, כשנשאלה המתלוננת מדוע לא סיפרה בהודעתה במשטרה שהנאשם רצה לזרוק עליה אגרטל, ואחיו שנכח במקום מען זאת, השיבה שהיא כן סיפה זאת לשוטר אך היא לא יודעת מה נרשם (עמ' 30). המתלוננת עמדה על כך גם לאחר שעומתה עם העובדה שבנותיה לא אמרו זאת בהודעתהן (עמ' 31 שר' 4-10).

25. הוסיפה המתלוננת וסיפרה, שלאחר הגשת התלונה, אמרו לה השוטרים ללבת לבת הוריה וכן עשתה, ורק לאחר שבוע וחצי חזרה הביתה. אולם, הנאשם לא הסכים שתוחזר הביתה, והתנה זאת בכך שהוא תבטל את תלוננה, ובמילוי תי: "**הוא אמר לי את לא תחזיר הבית עד שתמתה על זה שתמוך מורייה את התלונה**" (עמ' 28 שר' 24-25). لكن, הסבירה המתלוננת, היא פנתה למשטרה ביום 12.7.2018 וביקשה לבטל את תלונתה (הודעה - נ/3). לשאלת הסניגורית מדוע לא אמרה לשוטר כי בעלה ביקש שתבטל את התלוננה, השיבה כי היא אמרה זאת לשוטר.

26. עוד סיפרה המתלוננת בכאב וכעס, כי כשהיא חזרה הביתה הנאשם התגורר בקומה העליונה והוא בתחוםה, הוא דאג לילדים לאוכל ואסר עליהם להגish לה אוכל. בתה הקטנה סיפרה לה שהיא רצתה להביא לה אוכל, אך הנאשם ישן ליד המקרר, ולא אפשר לה לקחת אוכל (עמ' 25 שר' 29 ואילך) (בתוך כך צחק הנאשם למשמע דברי המתלוננת, והוא הגיבה בזעם רב, עמ' 26 שר' 1-7).

27. לגבי "**איירוע הרמדאן**" מושא כתב האישום (האישום השני בכתב האישום המקורי) העידה המתלוננת בחקירה הראשית כי במהלך חודש הרמדאן בשנת 2018 שהה הנאשם בבית החולים בילינסון באשפוז יום לחקירה ניתוח. בשלב מסוים, הוא הגיע הביתה, ובعودה צופה בטלויזיה ולבושה בבגדי בית, ללא הלבוש המסורתי וכיסוי הראש שהוא לובש בצדתו מהבית, הורה לה הנאשם לצאת מהבית. היא סירבה ולא הסכימה לצאת בלבוש לא צנوع, והחלה להרביץ לעצמה על החזה, עברה לבית הגעה לסלוון והחלה לצעוק. אז דחף אותה הנאשם על הרצפה, ובעט בבטן שלה בעוד שכובה על הארץ. המשיכה וסיפרה המתלוננת כי היא ברחה לחדר אז תפס אותה הנאשם בcptips, הרים אותה, הטיח את ראשה בקיר, זرك אותה על הרצפה, ובעקבות כך היא הרגישה מסchorרת. לאחר האירוע הנאשם עזב את הבית וחזר לבית החולים. וכך בדבירה:

"**אני ישבתי ליד הטלויזיה, הוא פתח את הדלת, לבשתי בגדי בית, לא הייתי עם כסוי ראש והידים שלי היו חשופות, הייתה עמו גופיה, אני לבושה בלבוש דתי ואני לא יצאת מהבית חשופה. למרות זאת הוא אמר לי תצא עכשו, אני הרבצתי לעצמי על החזה כי לא רציתי לצאת ככה כי היו בחוץ גברים ואני התבונתי. כשעברתי דרך הבית הגעת לסלון והתחלתי לצעוק. הוא דחף אותי והפיל אותו על הרצפה לסלוון, הוא התחיל לבעוט עם הרגל שלו בבטן שלי, זה היה כשבכתי על הרצפה. ברוחתי לחדר שלי, הוא תפס אותו עם הידיים שלו בcptips שליל, הרים אותו והטיח את הראש שלו בקיר. הרגשתי סחרחות והוא זرك אותו על הרצפה**" (עמ' 18, שר' 6-28).

28. המתלוננת חזרה על עדותה גם בחקירה הנגידית, אך שינתה כמעט לגמרי ואמרה שהטחת ראהה הייתה כלפי הארון בחדר השינה (עמ' 34, ש' 2-6 ובעמ' 34 ש' 31-30). בתיאורה האחרון הוסיפה המתלוננת שבתחילת האירוע סטר לה הנאשם ולאחר מכן רדף אחריה לסalon.

29. כשנשאללה כיצד זה הגיעו שהנאשם יצא מבית החולים, הגיע אל הבית, הכה אותה וחזר לבית החולים - עדותה, כי כך אכן קרה.

30. ב"כ הנאשם הקשטה על המתלוננת, ושאלה איך יתכן שהוא לא התלוננת נגד הנאשם במשטרת לאחר אירוע הרמדאן אלא דווקא כשהוא הוציא אותה מהבית יפה, על אף השיבה המתלוננת שככל הזמן הנאשם אמר לה שם היא תחולן הוא יתגרש ממנה, ובמועד האמור הוא גירש אותה מהבית "באמצע הלילה", ולא היה לה لأن לכת אז היא הלכה למשטרת (עמ' 34 החל משר' 16):

"ש. למה אחרי המקרה שהוא ברמדאן שהוא בעט לך ברגל והטיח לך את הראש בקיר לא הלכת למשטרת?

ת. לא יודעת. הילדים שלי ראו, תשאלו את כולם מה הוא עשה. הבית שלי בחוץ הסתכלה וראתה.
ש. על מקרה פחות חמור (3.7) שהוא רק לזרוק עלייך את האגרטל ולא זרק עלייך הלכת למשטרת.
ת. כי הוא היה אומר לי אם אני אלך למשטרת הוא יתגרש ממני.

שב. זאת הסיבה שלא הלכת בשנת 2018 למשטרת במקרה עם הכותנות?
ת. כן.

שב. ומה בכל זאת הלכת עם המקרה של האגרטל?

ת. لأن אני אלך? הוא אמר לי תצאי החוצה בחוץ, لأن אני אלך? (רק למועדון - אומרת בצחוק).
ש. אבל היה לך لأن לכת, הלכת לבית של ההורים שלך.
ת. לא הלכתי להורים שלי, הם זקנים ושנים, הלכתי למשטרת ומה שהם אמרו לי עשוית".

31. ב"כ הנאשם הטיחה במתלוננת כי הסיבה בשלה היא התלוננה נגד הנאשם במשטרת הייתה משום שהוא רצתה שהמשטרת תוציא את הנאשם מהבית, והמתלוננת אישרה זאת ואמרה:

"נון. שאלת למה, הסברתי לשוטרים שהוא משגע אותי ואת הילדים שלי, הוא מרביץ, צועק, הוא קורא לי זונה, הוא שיגע את הילדים שלי (מרימה את קולה, מחזקקה את ראשה בין ידיה)" (עמ' 32, ש' 28-29).

32. עוד אישרה המתלוננת שהשוטרים הסבירו לה שהיא יכולה להוציא צו הגנה נגד הנאשם, אך הבירה

שהמשטרה היא שהרחקה אותו, והכחישה שאמרה בהודעתה (עמ' 33 שר' 9-10) "כן, אבל אני שמעתי
שבאה משטרת, מוציאים אותו מהבית בלי בית משפט, בלי כלום".

33. ברגע לאישום השלישי בכתב האישום המקורי, במהלך עדותה, חזרה המתלוונת מספר פעמים על האירוע, בו לטענתה זרך עליה הנאשם מאפרה, כשאחיותיו ואחיו היו לידם, והוא נפצעה ונגרמה לה צלקת, אותה הצגה במהלך הדיון. אז לקח אותה הנאשם לטיפול רפואי ואמר לה להגיד שהיא נפלה מ- 18 מדרגות. ואולם בשונה מהאמור בהודעתה במשטרת, הבבירה המתלוונת כי האירוע התרחש לפני כ- 9 שנים, כשהבוגותה היו קטנות ולא בשנת 2018 (עמ' 18 ש' 32 ואילך, עמ' 33, ש' 30-31, עמ' 34, ש' 10-12, עמ' 36, ש' 6-8).

34. ב"כ הנאשם עימתה את המתלוונת עם דבריה בבית המשפט כאשר אמרה שהנאשם "לקח חשש" ואילו במשטרת שאלו אותה אם הנאשם מעשן סמים או צורך אלכוהול אז שללה זאת, והשיבה שהנאשם "שوتה סמים" והיא יודעת כי היא אשתו, אמרה זאת לשוטרים (עמ' 36 שר' 11-21).

35. העדה הכחישה את טענת ב"כ הנאשם שברמאן היא לקרה סיכון ואיימה לפגוע בעצמה, ואמרה ששוטרת עשתה עליה חיפוש ולא מצאה סיכון, והכל בגלל שהנאשם רוצה להציג אותה כ"מושגעת" ולאשפז אותה (עמ' 37 שר' 24-28).

36. עוד נשאלת המתלוונת ע"י הסנגורית מי רצה להתגרש, והשיבה שהנאשם שכר עורך דין והתגרש ממנה ללא ידיעתה ובהעדר הסכמתה, וכי הוא לא נתן לה את המזהר שמנגע לה על סך 50,000 ל"נ. בחקירה החוזרת לשאלת התובעת האם הסיבה לتلונתה הייתה גירושה, והשיבה:

"הגירושין זה דבר אחד והتلונה זה משהו אחר. הגירושין היו הרבה יותר מאשר המתלוונת עליון"
(עמ' 39 שר' 2-3).

ע"ת 2 ס.ע - ס'

37. בתם של הנאשם והמתלוונת בת 24, סיפרה בעדותה שאין לה כל קשר עם אביה, למרות שהוא התגורר בקומת מטבח לבitem, ועקב את הבית ימים ספורים קודם לעדותה.

38. ס' מסרה את עדותה באופן חופשי, וסיפרה כי בليل 3.7.2018 היא פנתה למשטרת יחד עם אמה ואחותה ע' מאחר שהנאשם גירש אותן מהבית בשעת לילה מאוחרת יחסית, בעקבות ויכוח בין אמה-המתלוונת, שפרץ לאחר שאביה חזר מבית החולים באותו היום. ובמילויותיה:

"בלילה הוא הוציא אותנו מהבית יחסית, לא היה אפשר לו שיש אנשים מסביב, הוא הביא אותנו למצב שנאלצנו לפנות למשטרת כי הוא הוציא את אימי, את אחותי ואתו מהבית. לא רציתי שתהייה מעורבת משטרת" (עמ' 41 שר' 3-5).

39. לאחר שבו במשטרה ספירה ס' כי הן הלו לבית סבא וסבתא. כמו ימים לאחר מכן, כאשר הנאשם לא היה בבית החולים ודלת הבית הייתה נעולה, היא ואחותה שברו את הדלת בבעיטה, לקחו חפצים אישיים והלכו לבית סבתן.

40. עוד ספירה ס' על אירוע נוסף שהתרחש מספר ימים עוגר ל-3.7.2018 בו הנאשם התווכח עם אחותה הגדולה, קרולין, ובמקום להכות את קרולין הוא הכה אותה ברגליה עם כבל, ונגרם לה סימנים שאחותה והמתלוננת ראו (AIROU שלא ייחס לנאים).

41. ס' נשאלת מה אמר הנאשם כאשר הוא הוציא אותן מהבית, והשיבה בכנות:

"**נכוון, הוא היה אומר לי זונה. בחיים לא שמעתי אבא אומר לבת שלו זונה. לקחתי את זה לבב**"
(עמ' 41 שר' 33).

42. לשאלת הסניגורית הבהיר העדה שהוא לא שוחחה עם אמה על העדויות שלhn לפני הדיון, ושיהיא זו ששכנעה את אמה למסור תלונה במשטרה באותו לילה בו גרש אותן מהבית יפות, כדי שהמשטרה תדבר איתו וימצא פתרון.

ע"ת 3 ע.ע.ש

43. בתם של המתלוננת והנائم, בת 24, נשואה ואמה לשני ילדים בני שנה ושנתיים. בזמן עדותה נתקף הקשר שלה עם אמה, לדבריה משום שגם גירשה אותה מהבית, ובאותה עת היא הייתה בקשר טוב עם אביה. בפתח עדותה ביקשה ע' "ל恢זר בה מתלוננה", אמרה כי לא "גורשה" מהבית יחד עם אמה בלבד הגשת התלוננה, משום שהנائم לא נקט באלים, ועוד ספירה שהן פנו למשטרה בשכנוע דודה, לאחר שהלכו לבית סבתה. אשר לדבריה במשטרה, אמרה ע' כי אמה הנחתה אותה ואת אחותה מה לומר וכך היא עשתה.

44. ביחס לאירוע הרמדאן שללה ע' את האלים עליה ספירה בהודעתה השנייה במשטרה ביום 12.7.2018 (מועד בו אמה ביקשה לבטל את תלונתה), וטענה שאביה דחף את אמה, ולא יותר מכך. ע' הוכרזה כ"עדת עונית", ולאחר שעמדה בגרסתה בהמשך לחקירה נגדית של התובע, הוגשה הودעתה במשטרה, והמאשימה ביקשה ליתן לה את משקללה המלא.

45. ולתוכן עדותה בפירותו:
לגביה-3.7.2018 ספירה ע' שהיא הגיעה למשטרה לאחר שהנائم הוציא אותה, יחד עם אחותה ואמה מהבית בעקבות ויכוח בין לבני המתלוננת. לאחר מכן הם הלו לבית סבתה, שם הדוד שלה אמר שהנائم "לא קיבל את החינוך אלא לאחר שהוא יהיה במשטרה", لكن הן הלו לתחנת המשטרה בראש העין להגיש תלונה והפנו אותן למשטרת טيبة.

46. הוסיפה ספירה ע' כי לפני כניסה לתחנת המשטרה אמה אמרה להן לספר שהנائم הרבץ להן, למרות שבפועל לא הייתה אלימים, והדגישה שהנائم לא גרש אותן מהבית משום שלא הייתה כל אלימים:

"**לפנינו שנכנסנו למשטרה אמה אמרה לנו מה להגיד, שאבא שלנו הרבץ לנו והיתה אלימים. הדבר הזה (האלימים) לא קרטה. לאחר מכן הגשנו תלונה זההו. אני רוצה לבטל את התלוננה כי יש לי ילדים ואני לא רוצה לטרטר אותם. אין גן שאין יכול להסביר להם שם שם. אני אומרת מה שקרה שם כשבית המשפט אומר לי שצורך להגיד את האמת. אני רוצה לבטל את התלוננה שלי**" (עמ' 46

שר' 9(13).

ובהמשך בmeaning לשאלות התובעת השיבה:

"ש. אביך גירש אתך בלילה מהבית?

ת. הוציאו אותנו מהבית ולא גירש אותנו מהבית, יש הבדל.

ש. מה הבדל?

ת. כשמגרשים יש בזה אלימות. כשהוציאים אין בזה אלימות.

ש. אני לא מדברת על אלימות. הוא אמר לך בלילה תצאו עכשו.

ת. אנחנו יוצאים.

ש. כי הוא אמר לך לצאת?

ת. הייתה בעיה בין אמא לאבא ואמר לי ואחותי כשהתעוררנו בעניין, לצאת" (עמ' 46 שר' 22-29).

47. אשר ליציאתן מהבית יחפות, אישרה ע' לבסוף שאביה "גירש" אותנו מהבית והוא לא רצתה בכך, אך הדגישה שהיא נעללה נעלים, בעוד שאמתה ואחותה היו יחפות, ואמה אמרה לה לומר שגם היא יחפה (עמ' 48 שר' 18-29).

48. בנוגע לאירוע ברמדאן ביקשה ע' לחזור בה מהודעתה במשטרת, ולשאלות התובעת השיבה כי בהודעתה במשטרת היא מסרה את שביקשה ממנה אמה לומר:

"ש. כשאת בתחנת המשטרה ב- 12.7.18 את ספירת על האירוע ברמדאן, את זכרת?

ת. את זה אמא שלי סיפרה.

אני שואלת על מה שאתה סיפרת בתחנת המשטרה. שואלים אותך: "אבא דחף את אמא, איך דחף?". את השבתת: "זה היה ברמדאן, תפס לה את הראש בחדר שינה, התחיל לדפוק לה את הראש בארון, ברחה לסלון, רדף אחריה והוציא אותהلبוש מינימלי בלי כיסוי ראש".

ת. מכות לא היו. מה שהיא זה שהוא דחף את אמא שלי והוא נפלה על הרצפה, היא קמה לפתח את הדלת, הוא דחף אותה החוצה אבל היא הייתה לבושה בלי כיסוי ראש.

ש. אמרת שלא היו מכות. אז אמרת שהוא דפק לה את הראש בארון, רדף אחריה, דחף אותה.

ת. לא היה הדבר הזה. אני ועוד ארבע אחיות ואח עדים לזה.

ש. עדים למה?

ת. אתם מדברים על מכות והוא לא היכה אותה, הוא רק דחף אותה.

ש. בשנת 2018 כשאת בתחנת המשטרה את זכרת טוב את הדברים. היום אנחנו נמצאים ארבע

שנים אחרי. אני חשבת שמה שאמרת אז שהיה קרוב לאירוע את אמורה לזכור טוב יותר.
ת. אני יודעת. באותו זמן אני זכרתי את האירוע טוב בכלל שאמא שלי דחפה אותה להגיד את זה.

ש. האם הדברים שנאמרו אז היואמת?
ת. לא.

ש. אבקש לרענן את זיכרונותך.

ת. אני זכרת את הכל, לא שכחתי" (עמ' 47, ש' 4-21) (הדגשה שלי, א.א.).

49. לשאלות התובעת בחקירה נגדית סיפה ע' על קשריה עם אביה ואמה, חזרה על עיקרי עדותה ואישרה שהיא הגיעה אכןם לבית המשפט עם אביה, אך לא במטרה להגן עליו, אלא כדי לספר את האמת.
50. בחקירה הנגדית של ב"כ הנאשם, חזרה ע' על עדותה אשר לליל הגשת התביעה, הרחיבתה וסיפורה שהן נסעו לתחנת טיביה מבית סבתה הרכב שלה יחד עם הדוד שלה, חמוצה. אשר להודיעתה השניה מיום 12.7.2018 השיבה ע' שזימנו אותה לתחנה, ולאחר שביקשה שהסניגורית תרענן את זיכרונה אישרה שהלכה יחד עם אמה ואחותה, וטענה שהמתלוננת אמרה לה מה לומר, "כדי שהעדות לא תשתנה בין מה שאמרנו בטעיבה בראש העין" (עמ' 50 ש' 23).

51. ע' זקרה כי בתקופת הרמדאן בשנת 2018 הנאשם היה מאושפז כחודש בבית החולים עקב ניתוח לב פתוע שבעבר וכי היא ביקרה אותו עם אחותה. התקשחה כל סכוסר עם אביה, אך סיפה שהיא קיללה אותו וכינתה אותו "כלב", ואמרה לו "אתה לא יכול להתנהג לאמא באופן לא נאות" (עמ' 52 ש' 7). ע' הדגשה, שגם כאשר הנאשם היה עצבני הוא לא היה מקלל, אלא יורד לקומה התחתונה, ולא מדובר עם המתלוננת במשך שבוע. לשאלות בית המשפט השיבה שאמה אמרה לה לומר בהודיעתה במשטרה כי אביה קילל אותן, בכוון "זונות".

"ש. ב אמרת גם באותו לילה בש' 6 להודיעתך הוא דחף את אמא שלי, היא לא נפלה ואמר לנו לлечת ממש שהוא לא רוצה לראות אותנו, הוציא אותנו בלי נעלים וקילל אותנו זונות". זה נכון?
ת. אני לא זכרת אם הוא אמר לנו זונות. אני זכרת שהוא הוציא אותנו מהבית.

ש. ב אמר מקלל הרבה ואומר לך ולאחותך זונות?
ת. לא.

ש. ב אמר אמרה לך להגיד במשטרה שאביך קילל אותך ואת אחותך זונות?
ת. כן. מי שאמרה את זה היא אחותי סוג'וד.

ש. ב מה זאת אומרת?

ת. אמא שלי אמרה לסוג'וד שתגיד שאבא שלי קילל אותו זונה.

ש. ב מה אמא שלך אמרה?

ת. שנגיד שבא שלנו קילל אותנו זונות. מי שאמր את זה היא אחותי סוג'וד ואמא שלי.

שב אמר את מה, גם את אמרת את זה במשטרת?

ת. אני יודעת ואני אומרת את מה שאמא שלי אמרה. היא ביקשה בשנת 2018 שנגיד את זה.

שב הרגע שאלתי אותך אם א宾 בעוטו לילה קילל אותך זונה.

ת. אבא שלי לא קילל.

שב אני מבינה שלא היה לך שום סכטן עם א宾, זה רק בגל אמר, הוא גם לא קילל אותך?

ת. אנחנו ששה חודשים בקשר טוב, אבא שלי לא בקש ממוני לסתור את הדברים. אבא שלי אמר לו שקsha מאוד לامي ולוי לעמוד אחת נגד השניה בבית המשפט.

שב אני לא שואلت על היום אלא על אז, בחודש יולי 2018 באותו לילה, כשהאלכתן למשטרת ראש העין לא היה לך סכטן עם א宾, נכון?

ת. לא היהبني לבינו סכטן אבל כשהתעוררתי ביום שבין לבינו אמא שלי הוא הוציא את כולם מהבית" (עמ' 51 שר' 33-12).

ע"ת/4 רס"מ רן גיגנו

3.7.2018. רס"מ גיגנו היה החוקר בתחנת ראש העין אשר גבה את הודיעותיה של המטלוננט ובוניתה בלילה של 3.7.2018 בהיותו חוקר תורן, ולאחר מכן הועבר התיק להמשר טיפול של תחנת טيبة. רס"מ גיגנו מסר שכל הודיעות נגבו בשפה העברית, הוא אכן דובר עברית, וכי הוא כתב את שנאמר לו. לדבריו בסיום גביה ההודעה הוא נוהג להזכיר רק אם מתבקש לך על ידי מוסר ההודעה. העד שאל אפשרות כי הוא כתב דבר מה שלא נמסר לו, והבהיר שאין לו היכרות קודמת עם המטלוננט ומשפחה (עמ' 55, ש' 4-6). כן העיד שם היה מטעורץ צורך במתורגמן, הוא היה דואג לכך.

53. לגבי נוכחות أخيה של המטלוננט בעת גביה ההודעה (ג/2) מסר החוקר כי הוא אישר זאת לבקשתה, אך أخي לא התערב בגביה ההודעה.

54. לשאלת ב"כ הנאשם על אמרתה של המטלוננט ב- ג/2 בה לאחר שהעלה בפני המטלוננט את האופציה להוציא צו הרחקה היא אמרה "כן אבל אני שמעתי שבאה משטרת מוציאים אותו מהבית בלי בית משפט בלי כלום" אמר צו תשובה לא שגרתית והוא כתב אותה מפה.

ע"ת/5 רס"ב רוני יהואש

55. חוקר במשטרת קדמה (טייבה), גבה את הודיעותיה של המטלוננט והבנות ביום 12.7.2018 בשפה העברית, רשם את דבריה והן חתמו על האמור, והסביר שאין לו אינטנס או קשר למי מהערבים. העד השיב לשאלות הסניגורית שאליו המטלוננט הייתה מדובר בערבית הוא היה מזמן מטורגן ולא היה גובה את הודיעתה בערבית, ושלל את דברי המטלוננט לפיהם היא אמרה לו שהנאשם בקש ממנו לבטל את התלונה, ואמר שהוא רשם זאת.

עדות הנאשם, מר עeid עאמר

56. בפתח עדותו הגיעו ב"כ הנאשם את הסכם המכיר מיום 1.7.2015 למכירת הממשלה השנייה ומחצית הממשלה הראשונה בביתה לאחיו מוחמד עמאר (נ/4), וה הנאשם העיד שהמתלוננת מודעת למכירת הבית, ועתה היא מתגוררת בקומה השנייה, למורתיהם גרים, בעוד שהוא מסלט את השכירות היה שבנו עדיין קטין. באותו נשימה הבahir הנאשם, כי כשיימלאו לבנו 18 הוא יפסיק לשלם את השכירות, מכיוון שהוא לא בקשר עמו.

57. כן הגיעו ב"כ הנאשם את כתוב הערובה עליו חתום הנאשם מיד לאחר שנחקר באזהרה ביום 6.7.2018 ושוחרר בתנאי הרחקה מהמתלוננת ומabitם למשך 14 ימים (נ/5), והעיד כי הוא לא הפר את התנאים - על אף אין חולק.

58. הנאשם נשאל על דברי המתלוננת כי הוא ביקש שהיא תבטל את התלונה כתגובה הביתה, ואמר:

"לא היה ולא נברא דבר כזה, ולא ביקשתי ממנו, היא לא שפוייה בדעתה, אני בטוח בזה. [...] אני לא אמרתי והיא רק מציאה דברים שלא מהתכוופות שהיא נוטלת, תמיד היא בהזיות, פעם מספרת שזה לפריצות דיסק, אבל היא נוטלת תרופות נרकוטיות, אני יודעת (צריך להיות "ידעע", א.א.) כי היא הוציאה תרופות על השם שלי, כשבישתי ניתוח לב פתוח היא הזמינה תרופות דרך האינטרנט כדי לו
שאני מזמן את זה, וזה הוצאה הוראה לרופא שלי שלא יצא לי את התרופות הנרकוטיות האלה"
(עמ' 63 ש' 27-24).

59. בנוגע לאיורו המიוחס לו בכתב האישום בחודש הרמדאן, שלל הנאשם מכל וכל את הטענות לאלימות כלפי המתלוננת ו אמר שהוא מאושפז בבית החולים מעיל חדש בעקבות ניתוח לב פתוח, היה מחובר לעירוי נגד זיהומים ובשום שלב הוא לא יצא מבית החולים. ועוד הוסיף, שהמתלוננת כלל לא באה לבקר אותו בבית החולים. הנאשם הכחיש שהוא את רשותה של המתלוננת בארון או שבعت בה.

60. בחקירהו הנגדית, אישר הנאשם כי בليل 3.7.2018 הוא דרש שהמתלוננת תצא מהבית יחד עם הבנות, וטען שהסבירה לכך הייתה "כדי שלא יהיה לנו מריבות" (עמ' 64 ש' 12). הנאשם הכחיש שהן יצאו מהבית יחד, אלא העיד שהוא אמר להן לחת את הדברים שלהן וללכט להורים של המתלוננת. ב"כ המשימה עימהה את הנאשם עם דבריו במשפטה (ת/1) אז אמר שהוא הוציא את המתלוננת מהבית מכיוון שהבנות התקוטטו, והשיב שהוא לא זכר זאת, ואם כך אמר כך היה.

61. לשאלת ב"כ המשימה שהטיחה בו את דבריו ע' שאמרה שהיא כינתה אותו "כלב" ודרשה שהוא יתנתק לאמנה באופן נאות, הסכים הנאשם לא התנתק יפה בכך שאמר למתלוננת לא להזכיר את הצרות של המשפחה שלה אליו הביתה. ואשר לדברי המתלוננת שאמרה שלא היה לה لأن לכת, השיב שנרגע במגזר הערבי שאישה הולכת לבית הוריה.

62. הנאשם שלל את הטענה שהוא שלט במתלוננת, מכיר את הבית ללא ידיעתה וסילק אותה מתי שהוא רצה, וטען שההיפך מכיר בכך: שהוא טיפול בה במשך 26 שנים, דאג לכל צרכיה, שלדבריו "עלתה לי הון של כספ", והוא לא כיבדה אותו, וכיום מונעת קשר עם ילדיו.

63. כשעומת עם דברי בנותיו על כך שהוא ניהל את הבית והוא סילק את המתלוננת פעםיים לפחות (ביווי וברמדאן), שלל זאת והשיב:

"זה לא נכון, אני אגיד לך למה, הן לא יגידו את זה, כי האינטראנס שלן כי היא הייתה גונבת לי את הכסף מהארנק וועשה הכל כדי שהן ישתקנו על מה שהיא עשו כביכול, הם גילו שהיא בוגדת بي, כמה שנים לפני, גילו את הבגידה שלה והן לא סיפרו לי את זה, כשבאתי וחשבתי שאני מתגורש ממנה זה בגלל הבגידה שלה, כל החיים שירתתי אותה ושמרתי עליה יותר מהוריה, טיפולתי בה מבחינת בת חולים ומכל הבדיקות, איפה שלא היה אפשר היותי ניגש הראשון בשבייל לטפל בו, הייתה עזב את העבודה שלי ורץ, יום אחד אפילו את הספר הכי קדוש בשבייל זרקתי בשבייל, אני קיבל את הגזר דין הזה? למה אני אסבול? עזבתי את הדת ואת כל העולם בגללה" (עמ' 65, ש' 12-18).

64. בכל הקשור לחינוך הילדים אמר הנאשם שהוא היה תפקידה של המתלוננת כיוון שהוא דאג לפרנסה עבור רוב שעות היום וסמך על המתלוננת שהיא תחנוך את הילדים כראוי, אך היא לא עשתה את תפקידה, ולכן היא אשמה בכך שילדים לא מדברים איתו, אין ביןם תקשורת, ובגללה לבתו ע' יש בעיות בזוגיות.

65. לשאלות התובעת שלל הנאשם את הטענה שהמתלוננת והבנות יצאו מהבית יחפות. כשנשאל האם שלושתן עשו יד אחת ושיקרו, השיב הנאשם בחובב, והסביר שכך אמרו ממשום שהוא גירש את אמן מהבית (עמ' 66 שר' 11-18). בהמשך כשהציגה לו התובעת את דבריו ע' במשפטה כי הן יצאו יחפות, שינה הנאשם את גרסתו ואמר שהוא לא הסתכל על הרגליים שלן (עמ' 67 שר' 27-33).

66. עם זאת הוסיף הנאשם שמאז החלה המתלוננת לסת בצורה חשופה יותר והדבר הפריע לו, במיוחד כשהיא בבית ולא סגרה את התריסים למטרות בקשוטיו מחשש שהשכנים יראו אותה, והוסיף שגם חתן שלו, בעלה של ע' אמר "שהה לא מותאים לה".

67. ב"כ המשימה עימתה את הנאשם עם עדותה של ע' שאמרה שהנאשם דחף את המתלוננת והנאשם השיב שהוא לא דחף אותה, שהוא אדם טוב שדאג רבות למתלוננת יודע מה מצבה הבריאותי, ולכן לא הרים ידו עליה. כן הפנה הנאשם לכך שע' בעודתה בבית המשפט אמרה שככל מה שאמרה היה בכלל שהמתלוננת אמרה לה להגיד זאת.

68. בנוגע לטענת המתלוננת לגבי זריקת המאפרה אמר הנאשם שהמתלוננת נפלה במדרגות, וכן הוא ואחיו לקחו אותה לבית החולים, וגם אז הוא לא כפה עליה להגיד דבר אחר.

69. יחסיהם של הנאשם והמתלוננת עלו על שרטון, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום בשנת 2018, ומאז התגרשו השניים בתחילת 2021. מהראיות נלמד כי בין השניים היו פערן כוחות משמעותיים כשיdea של המתלוננת הייתה על התחרתנה. הבית היה של הנאשם והוא מכר אותו לאחיו; הנאשם גירש את המתלוננת מהבית כשמצא לנכון, גם בשעת לילה מאוחרת יחד עם בנותיה כשהן ייחפות, והוא שדרש ממנו להתלבש כפי שנראה לו נאות, גם בדלת אמות ביתה. ביום משלם הנאשם לדבריו את דמי השכירות בבית המתלוננת, וזאת מכoon שבנו קטין, והוא הבahir שיפסיק לשלם ביום הולדתו - 18 של בנו. התלות של המתלוננת בנאשם, אז וכיום, ברורה.

70. על אף האמור, תפיסתו של הנאשם את יחסיו עם המתלוננת קורבנית. לדידו, המתלוננת לא מילאה את חובותיה בניהול הבית, בחינוך הילדים ובdagga לקשר שלהם עמו. בעדותו השמעו הנאשם דברים קשים ובודדים כלפי המתלוננת, ויחסו המזלזל התבטא גם בהתנהגותו במהלך עדותה. הנאשם לא פעם צחק לשמע דבריה, לגילג עליה וזאת חרף הערות חוזרות של בית המשפט.

71. דא עקא, תפיסותיו הבעייתיות, בלשון המעטה, של הנאשם כלפי המתלוננת, אין מציאות הכרעה ושיפוט, אלא מהימנותו ומהימנות גרסתו, אל מול מהימנותם עדי התביעה וגורסאותיהם. כאמור, כבר בפתח הדברים ציינתי את התרשומות החשובות מהימנות המתלוננת, אשר מצאתי כי היא נתמכת בגרסאות הבנות, ומנגד התרשומי מחוסר מהימנות גרסת הנאשם.

72. לאחר עדותה בבית המשפט הייתה המתלוננת נסערת, כשהניכר שהיא חווה מחדש את התחששות הקשות שחשתה לאורך שנים, ומנצלת את ההזדמנות שניתנה לה לומר את דבריה. לא פעם הרימה את קולה וצעקה בצעקות רמות כלפי הנאשם, כינתה אותו "פושע" שצרך לשפט במאסר 4-5 שנים, "נركומן", והטיצה בו דברים קשים על התנהגותו כאבא שמתעלל בילדים (עמ' 26 שר' 1-7; עמ' 27 שר' 11-10; עמ' 28 שר' 33; עמ' 29 שר' 7). כפי שטענה ב"כ הנאשם, כעסה של המתלוננת כלפי הנאשם היה בולט. אולם, אני סבורה כי מתווך בעסה מסרה המתלוננת עדות שקרית, ובגדתיה מליבת את המיזוחס לנאים. אדרבה, המתלוננת שללה אירוע אלים של דחיפה באישום הראשון בכתב האישום המקורי (אף שנאמר לה שכך סיפורה בתלונתה הראשונה), ובונגעו לאיוש השלישי בגין השלתה המאפרה על ראה, עלי זורה ונראה כי נחווה טרואומטי מבחינתה, היא סיפורה שהתרחש לפני שנים רבות. לפיכך, לא התרשמתי שהמתלוננת העידה במטרה להפליל את הנאשם.

73. יודגש, גירוש המתלוננת ובנותיה מהבית בלבד התמונה - אינם מוכחש על ידי הנאשם, והדבר מדובר בעד עצמו. ובונגעו לאיוש המיזוחס לנאים ברמדאן - תמייקה כבדת משקל נלמדת מעדות ע' - אף שהוכרצה כעונית לתביעה, שסיפורה שהנאשם דחף את המתלוננת, יותר מכך מתוך הדברים שמסרה בהודעתה במשטרה.

74. בונגעו ללילה הגשת התלונה, אין חולק כי הנאשם גירש את המתלוננת והבנות מהבית כשהמתלוננת וס' ייחפות בשעת לילה מאוחרת. התרשמתי שתחשות ההשפלה וחוסר האונים שחושו השלוש הם שהביאו את המתלוננת להגשת התלונה נגד הנאשם לראשונה. אין בכך כדי ללמד על "מניע" שהיה למTELONNAH לגרש את הנאשם מהבית על לא עוזל בכפו, כפי שטענה הגנה, אלא "שהגיעו מים עד נפש".

75. כאן המקום לומר שהנאשם סתר את עצמו בעדותו כשבתוילה הכחיש את צאתן מהבית יחפות, וטען כי יכול לחת את חפזיה, ובהמשך כסאmr שהוא לא שם לב אם הוא יחפות.

76. זאת ועוד, אין חולק כי המתלוננת לא הייתה מעוניינת בגירושין חרף יחסיה המורכבים עם הנאשם, וחשוב היה לה לחזור להתגורר בביתה יחד עם ילדיה. כחלק מאותות האמת, התרשםתי מהצורך של המתלוננת להסביר ולשכנע כי היא הייתה "אישה טובה", על אף חזרה מספר פעמים בעדותה ובהודעותיה. ב"כ הנאשם טענה כי למתלוננת היה "מניע" להגשת תלונות שווא נגד הנאשם, קרי להרחקו מידית מהבית (כפי שאכן הורה לו קצין משטרת בכתב העורובה לשחררו לאחר חקירותו - נ/5), וכן נטען שהמתלוננת בדתה את אירוע אותוليل ואת המקהלה של הרמדאן. אולם, איyi סבורה כי התלונה הוגשה מתוך מטרה "מחושבת", אלא דווקא מתוך קושי רב בו הייתה נתונה המתלוננת ותחושת חוסר אונים, כפי שתיארו המתלוננת וס' באופן אותנטי ומשכנע, למרות חלוף השנים מאז. בהקשר זה, מצאתי גם בעדותה של ע' חיזוק לרוח הדברים, שכן הגם שהיא עזינה לתביעה וסתירה דבריה במשטרת, היא סיפה שכעסה על הנאשם, כינתה אותו "כלב", ושאלת אותו מדוע הוא לא מתנהג באופן הולם כלפי אמה.

77. השתכנעתי שהמתלוננת הגיעה למסקנה כי התלונה לא מטיבה את יחסיה עם הנאשם, ומאחר שהיא הייתה מעוניינת לחזור לביתם, היא נגשה מיוזמתה למשטרת וביקשה לבטל את התלונה, כפי שהנאשם הורה לה, היוות שביחסים עמו יודה הייתה על התהותנה. לו רצתה המתלוננת בהרחקת הנאשם ממנה ספק בעיני אם הייתה פונה תוך זמן קצר לביטול התלונה.

78. וכן אמרה המתלוננת בפתח דבריה (נ/3 שר' 2): "**אני התלוננתי נגד בעלי ע.ע ואני מבקשת לבטל את התלונה כי הכל יכול עכשו ובעלי יכולות לב או עבר ניתוח לב ואני והוא בסדר גמור.**" וכשהקשה החוקר המשיכה ואמרה: "**אני לא רוצה לספר יותר ולא רוצה לפרט אני מבקשת לבטל את התלונה אני רוצה שתתנו את התקיך גם הבנות רוצחות שתתנו את התקיך.**" וכשנשאלה, הבהירה שככל מה שמסרה נכון.

79. בעדותה בבית המשפט, כשהנשאלה האם היא רצתה להוציא את הנאשם מהבית, השיבה באופן ספונטני ואוטנטטי: "**אני יכולה להוציא גבר מהבית? (מסמנת על ראשה תנועת אי שפויות). יש אישה בעולם שיכולה להוציא גבר מהבית שלה?**" (עמ' 32 שר' 25-26).

80. אשר לתוכן התלונה באישום המקורי הראשון, כלומר הטענה שביל 3.7.2018 (נ/2 שר' 6-7), הסתירה בעדותה בבית המשפט עת שללה לאור עドותה את דחיפתה וטענה שהנאשם ניסה להשליך עליה אגרטל (עמ' 22 שר' 16-23; עמ' 30 שר' 16-17): אכן, קיימת סתירה בדברי המתלוננת. ב"כ הנאשם טענה שיש בכך כדי להציג על העדר מהימנות של המתלוננת. אולם, איyi סבורה כי מדובר באינדיקציה לחוסר מהימנות, אלא התרשםתי כי המתלוננת מבולבלת. לו רצתה המתלוננת "לנקום" בנאשם, ולנצל את ההזדמנות שניתנה לה להשמע את עדותה כדי לבוא בחשבון עמו - מה קל היה יותר עבורה מלאשר את דבריה במשטרת, ולספר שהנאשם דחף אותה?

81. עוד נתתי דעתך לפערום בין עדותה של המתלוונת לאמורותיה במשטרה: بعدותה אמרה המתלוונת שכאש ביקשה לבטל את התלוונה היא אמרה לחוקר כי זו בקשתו של הנאשם, הגם שאין לכך זכר בהודעתה; בעדותה בבית המשפט טענה שהוא לא סיפרה בהודעתה הראשונה על אירוע הרמדאן, חרף העובדה שהדברים נרשמו לכואורה מפה. ויבורר, אין חולק שהחוקרים, תיעדו את חקירות המתלוונת, אך בהחלט יתכן שמצבאה הנפשי, שהיה ודאי בעיתוי בלבד הגשת התלוונה, ושליטתה החלקית בשפה העברית (שהרי נדרש היה תרגום של עדותה לצורכי הבניה והדיקוק שלא בהודעתה) הביאו לאוי הבנה מול החוקרים. עניין בולט קשור באישום השלישי בכתב האישום המקורי, בגין המקירה הנטען לפגיעה במתלוונת עם המאפרה.

82. מדובר באירוע עליו חזרה המתלוונת וניכר שהוא ממשמעו מבחינתה, כשלדבריה הותיר צלקת במצחה. אלא שבניגוד להודעתה במשטרה, שם נרשם כי המקירה אירע שבועיים קודם (נ/2 שר' 17-16), בעדותה סיפרה כאמור שמדובר באירוע ישן מאוד. דא עקא, שיעון בהודעה הראשונה של המתלוונת מלמד שהיאיה לקונית, ככל מעשה מעבר למשפט קצר שאמרה המתלוונת בנושא, היא לא נחקרה על כך (יכול שתרומה לכך השעה המאוחרת שכן חקירתה החלה בשעה 23:57, ואולי קשה לשפה). מכל מקום, לא ניתן לשולב אפשרות של טעות בתקשות או אי הבנה בין המתלוונת לחוקך.

83. כך גם ביחס לתשובות המתלוונת על סדר האירועים. לפי לוח השנה אירע הרמדאן התרחש לפני הלילה בו גורשה מהבית ע"י הנאשם, כפי שהוסבר למתלוונת ע"י הסניגורית (עמ' 33). אולם, המתלוונת התבבללה בתחילת בסדר האירועים, ורק בסופו של דבר אישרה את הרצף שלהם כפי שמתישב עם לוח השנה (וכך גם מתישב עם העובדה שההודעתה הראשונה היא סיפה על אירוע הרמדאן, דהיינו שזה התרחש קודם). הדבר מצביע על הבלבול של המתלוונת בעדותה.

84. מכל הטעמים לעיל, הגיעו למסקנה כי עדות המתלוונת מהימנה, אך לאור הבעיויות שעולה מעדויותיה, ATIICHIS לקבעת הממצאים העובדיים על סמך עדותה בזיהירות.

85. **ובנוגע לנאים, כאמור התרשםו ממהימנותו שלילית.** בעדותו של הנאשם בתווך את האירוע המიוחס לו ברמדאן, וטען שהוא כלל לא יצא מבית החולים בכלל הניתוח בעבר. אלא שגם מעדות ע' בבית המשפט (אף בתעלם מהודעותיה במשטרה), שהיתה עדה עוינית וניסתה לגונן על אביה, עולה כי הנאשם דחף את המתלוונת והפילה ארכה באותו מקרה.

86. זאת ועוד, הנאשם התייחס באופן מקל ומצמצם למשיו, טען שהוא לא גירש את המתלוונת והבנות ייחפות, אלא אמר להן לחת את הדברים ולצאת, בנגדו לעדויות שלושתן (אמנם ע' אמרה שהוא יצא עם נעליהם, אולם צינה שאמה ואחותה היו ייחפות). הנאשם סתר את עצמו בעניין זה כשבתחילת החחש שהן יצאו ייחפות, ואח"כ טען שהוא לא הבחן בכך. לכואורה, השאלה אם יצאו השלוש מהבית ללא נעליהם היא פרט צדדי ושולי, הייתה שטחית לנאים כל עבירה פלילית. ואולם, ניכר כי עבור המתלוונת ובוניתה גירושן כך מהבית הייתה משפילה וקשה, והלכה למעשה הייתה הטריגר להגשת התלוונה. لكن, אני סבורה שהנאשם אכן דובראמת בנקודה זו, לא כאשר טען שהן יצאו עם נעליהם, ולא כאשר טען שהוא לא שם לב לרגליהן. ואוסיף, כי לו היה הבית פתוח בפניהם לחת חפצים אישיים כפי שטען, מדוע לא עשו זאת בו במקום, ויתרה מכך מודיעו נדרשו

להגיע אל הבית כמה ימים לאחר מכן ולפרוץ את הדלת לשם כך?!

87. התרומות שליליות מהנאשם עליה גם בשל התייחסותו המשחירה כלפי המתלוונת, אותה כינה "חולת נפש", שבגדה בו, גנבה כסף ממנו, בעוד שהוא טיפול בה למשך שנים, והוא לא טיפול בבית, לא חינכה את הילדים, הסיטה אותם נגדו ובראייתו היה גם אשמה בבעיות הזוגות של ע' בתו.

88. **אשר למיהינות ס'**, מצאתי את עדותה מהיינה, אוטנטית, עקבית, הגונית ומשכנעת. למרות נוכחות הנאשם - אביה באולם, מסרה את עדותה ללא כחל וסרך. ס' לא ניסתה להסתיר או לחמק מהחלוקם הביעיתיים בעדותה. כך למשל הודהה שפרצה את דלת הבית ושבה אותה, ומספרה שאין לה כל קשר עם אביה, למרות שהתגוררו באותו בית.

89. בניגוד לאמה, ס' מיעטה בהחצנת רגשות, מסרה עדות מדויה, ושמרה על איפוק גם כאשר העידה על נושאים כאבים לה. עדותה הייתה קוהרנטית, ולא נטען כי היא סתרה את אמרותיה במשטרה. לפיכך מצאתי לאמץ את עדותה של ס' בהיותה מהיינה, ולקבוע כי יש בה תמיכה לאמיתות עדותה ומהינותה של המתלוונת.

90. עדותה של ס' שפכה אוור בסוגיות כבישת ההודעה של המתלוונת על אירוע הרמדאן, שכן מדובר ס' עליה כי היא שכנה את אמה להטלון בלילה 3.7.2018 בשל חוסר האונים שחשו עת גירוש אותן מהבית. ובקשר זה נקבע בפסקת בית המשפט העליון כי משקלה של עדות כבושא פחות, אלא אם ינתן הסבר משכנע על העיתוי בו נמסרה הגרסה והטעמים לככשתה מלכתחילה (ע"פ 3049/17 בראון נ' מדינת ישראל (12.4.2018); ע"פ 9882/17 פלוני נ' מדינת ישראל (16.4.2019); ע"פ 5874/00 זרובסקי נ' מדינת ישראל (7.6.2001)).

91. **ובענין עדותה של ע'**, היא בעלת חשיבות רבה ולמעשה מכרעת על האירוע ברמדאן כמיוחס לנאשם בכתב האישום המתוקן. כאמור, ע' הוכרזה "עדה עוינית" לתביעה, כשניתן היה להתרשם מרצונו הברור לשיער לאביה. חרף זאת, גם בעדותה בבית המשפט הפליליה ע' את אביה, ומספרה על אירוע הרמדאן באופן מצומצם, כך אמרה:

"מכות לא היו. מה שהיא זה שהוא דחף את אמא שלי והיא נפלה על הרצפה, היא קמה לפתח את הדלת, הוא דחף אותה החוצה אבל היא הייתה לבושה בלי כסוי ראש" (עמ' 47 ש' 9-10).

כלומר, מעודותה של ע' בבית המשפט, שהגנה לא טענה שיש לדוחותה בחוסר אמון אלא ביקשה **להעדייף אותה על פני הודאותה במשטרה**, עליה שacky היה מקרה אירוע אלים ברמדאן - כפי שמספרה המתלוונת, ובניגוד להכחשתו הgorpat של הנאשם - שבמהלכו דחף הנאשם את המתלוונת והיא נפלה ארضا וכשקמה דחף אותה שוב. ככלומר, אף מבלי להידרש להודאותה של ע' במשטרה, יש בעדותה - ولو כעדות יחידה - די כדי לקבוע שהנאשם תקף את המתלוונת, בכך שדחף אותה והיא נפלה ארضا ושוב דחף אותה.

עמוד 17

92. אולם מעלה מזאת, מצאתי **להעדייף את הودעתה של ע' במשטרה (ת/2 ו- ת/3)**, מהן עולה תיאור חמור יותר של האירוע ברמדאן, המתישב עם עדות המטלוננט, כדלקמן:

בהודעתה מליל התלונה 4.7.2018 בשעה 00:28 (בתחנת ראש העין) סיפרה (ת/2 שר' 2 ואילך):

"אני באתי היום אחורי שאבא שלי זרך אותנו מהבית הינו בבית והוא צעק לי תלכי משם [...] אני הייתי בבית עם אחומי ואני דחק את אמא היא לא נפלה ואמר לנו ללקת שם שהוא לא רוצה אותנו הוציא אותנו בלי געליהם החוצה וקיל אונטו זונות זהו".

בהודעתה מיום 12.7.2018 בשעה 11:58 (בתחנת קדמה) סיפרה (ת/3 שר' 4 ואילך):

"ש. את אמרת שאבא דחק את אמא שלך איך דחק אותה?

ת. זה היה ברמדאן הוא תפס לה את הראש בחדר שינה שלה והתחיל לדפוק לה את הראש בארון שמה היא ברחה לסלוון הוא רדף אחריה לשם ואז הוא התחיל לדחוף אותה שם בסלוון על מנת להוציא אותה מהבית היא נפלה על הרצפה כמה על הרגלים חזרה והמשיך לדחוף אותה עד שהוציא אותה מהבית לבוש מינימלי ובלי כסוי ראש".

93. הودעתה השנייה של ע' - **ת/3** מיום 12.7.2018, נגבהה ביוזמת המשטרה. מההודעה עולה שע' מסרה את דבריה בתיאור שוטף וחופשי, מבלי שהיא צריכה "לדובב" אותה. כשנשאלה על האירוע בגין מסרו את התלונה בלילה בראש העין, הסבירה מספר פעמים כי הנאשם לא דחף את אמא אלא רק צעק עליה, ודחיפתה הייתה בرمدان (ת/3 שר' 12).

94. כמובן, ע' לא הגיעו לתחנת טיפול מיזומת, והוא שללה כל אלימות מצדו של הנאשם בליל הגשת התלונה, אף שברור כי האירוע היה סוער גם מבחינתה. יתרה מכך, זה החשוב לעניינו, ע' טענה בעודותה בבית המשפט שהיא **מסרה את דבריה המפלילים בהנחה אמה, שמהamura milim be-pia**. אולם, הסבירה של ע' אינה הגיוני ולא משכנע. כעולה מעדותה, ביום 12.7.2018 היא התיצבה למסירת עדות נוספת לאחר שזמננה. בעת מסירת הودעתה היא מסרה את אמרתה המפלילה נגד אביה בוגנע לאירוע ברמדאן. ובתווך כך, זמן קצר לאחר גביה הודעתה, ביקשה המטלוננט לבטל את תלונתה. لكن, הסבירה של עילפיו המטלוננט "שלחה" אותה למסור הودעה שקרית נגד הנאשם על האירוע ברמדאן, בעוד היא מבקשת לחזור בה מטלוננטה, אינו סביר. ועוד תמהה מהסבירה של ע' לדבריה בהודעה מיום 12.7.2018 - אם ביקשה לכואורה להפليل את אביה, מדוע חזרה בה מעודותה על דחיפת אמה בליל התלונה?!

95. ואוסף, ע' העידה בבית המשפט כי גם במלונה הראשונה בתחנת ראש העין אמרה המטלוננט לה ולאחותה ס' לספר שאביהן הכה אותן (עמ' 46 שר' 10). אלא שגם אמרה זו אינה הגיונית ומשכנע, משום שהשתים לא סיירו זאת, ולכואורה לו מסרה העיادة את עדותה לביקשת אמה מლכתילה, מדוע לא סיפרה על אלימות(Cl)?

96. מכל הטעמים לעיל, ומאחר שבגיית ההודעות הוכחה, מצאתי **להעדייף את אמרתה השנייה של ע' במשטרה על פני עדותה בבית המשפט כזו משתלבת עם עדותה, בהתאם להוראת סעיף 10א(ג) לפקודת הריאות [נוסח חדש]**, התשל"א - 1971, וליתן לה משקל המלא.

סיכום והכרעה

97. נתתי אמון בגרסת המטלוננט, אך מצאתי שיש לבחון אותה בזיהירות בשל סתרות בה ובלבול במספר פרטים שמסרה. לצד זאת, קבועתי כי עדות המטלוננט לא עומדת לבדה, אלא נתמכת בעדויות בנותיה, אשר להן נתתי

משקל נכבד. מתוך כך קבעתי כי הרקע להגשת התלונה לראשונה בלילה 3.7.2018 נבע מהתנהגות הנאשם, שגירש את המתלוונת ואת הבנות מהבית בשעה מאוחרת כשהן יחוות, וכן פנו למשטרה בצר להן. אשר לARIOU המזוהה לנאים, קבעתי כי עדות המתלוונת נתמכת בעדותה של ע' הן בבית המשפט, אף שבאופן חלקו, והן בהודעתה במשטרה שאת האחרונות מצאתי להעדיף על פני עדותה בבית המשפט. 98. מפת הזירות המתחייבת בהתייחס בקביעת עובדות על סמך עדות המתלוונת, אני רואה לנכון להסתמך על התיאור (הפחות בחומרתו), אך דומה, שמסירה ע' בהודעתה השנייה במשטרה (ת/3), על קורות האירוע ברמדאן, כפי שמיוחס לנאים בכתב האישום המתוקן.

99. לפיכך אני קובעת כי הוכח שבתקופת הרמדאן בשנת 2018, תקף הנאשם את המתלוונת לאחר ויכוח שהתגלה ביניהם בכך שתפס את ראהה והטיחו בארון, המתלוונת ברחה אל הסלון והנאים רדף אחריה ודחף אותה כדי להוציאה מהבית. המתלוונת נפלה על הרצפה, כמה והנאים דחף אותה שוב עד שהזביה אותה מהבית לבוש מינימלי ובלי כסוי ראש. מיותר לומר, כי מדובר בנסיבות חרחורקים מסיג זוטי דברים, שסמליא לא מצאתי להידרש לו מעבר לאמור.

אשר על כן, בנסיבות שביצע הנאשם הוא תקף את המתלוונת בהיותה בת זוגו, ומשכך אני מרשים אותו בעבירה המזוהה לו בכתב האישום, לפי סעיף 379 בנסיבות 382(ב) לחוק העונשין.

ניתנה היום, י' אלול תשפ"ב, 06 ספטמבר 2022, במעמד הנוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד זיו לדרמן, הנאשם וב"כ עו"ד מيري כהן.